

blot have, at der skal være Klarhed over, hvad der er sket i Sagen.

Dernæst siger Finansministeren, at vi forleden, efter at Grundlovsforslaget var vedtaget, har fremsat Ønske om, at Ministeriet skulde fortsætte. Vi har slet ikke udtalt noget Ønske i saa Henseende, men vi har tilsagt Ministeriet vor Støtte til Gennemførelse af en ligelig og ubetinget Neutralitetspolitik, og det synes jeg, vi har gjort forsvarligt i. Jeg mener ikke, der krævedes et andet Ministerium til at føre den Politik; naar Ministeriet vil føre den, vil vi ogsaa støtte det i dets Politik, hvis vi selv maa bestemme, hvilke Skridt der bliver gjort, og om de Forslag, der bliver fremsat, er forsvarlige og rigtige. Jeg mener, vi slet ikke har Ret til at kræve noget andet Ministerium end det, der sidder, thi det sidder med parlamentarisk Ret, og mener man, at det vilde være bedre med et Samlingsministerium, som man kalder det, eller en Landsregering, som man vel kan sige med et omtrent synonymt Udtryk, saa maa man foranledige en virkelig Forhandling — jeg kræver imidlertid ikke en saadan Forhandling — om det i Partierne og mellem Partierne indbyrdes, og saa maa det ske paa en ganske anden Maade end hidtil, hvor Spørgsmaalet kun er nævnt som en Sidebemærkning, eller hvad man vil kalde det. Nu siger den højtærede Finansminister, at i det sidste Møde, vi havde, erklærede jeg straks, at et Samlingsministerium var umuligt. Jeg skal sige, hvad jeg sagde til den højtærede Finansminister; jeg udtalte, at Ministeriet kan dog ikke kræve, at et Mindretal skal danne Ministerium, og jeg tilføjede, at det, der havde været fremme om et Samlingsministerium — jeg sigtede navnlig til Udtalelser i Pressen og paa anden Maade —, var umuligt. Jeg gaar ud fra, at et Samlingsministerium maa omfatte alle Partier og fremspringe af en Forhandling, der udgaar fra det siddende Ministerium; det sidder jo med det parlamentariske Grundlag i Orden, det maa give Foranledning til en saadan Forhandling, og saa maa alle Partier deltage deri. De Opfordringer, som fremkommer i Aviser og paa anden Maade, de Tanker mener jeg er ikke mulige. Men jeg skal ikke kræve noget i den Retning. Vi har erklæret, at vi støttede et hvilket som helst Ministerium, der drev en ligelig og ubetinget Neutralitetspolitik, og det vil vi gøre. Men vi vil naturligvis ikke støtte et hvilket som helst Ministerium i alt muligt.

Finansministeren (Brandes): Efter min Mening og efter den Fremstilling, jeg har givet, har det nuværende Ministerium to Gange tilbudt Partierne en Forhandling om den Mulighed at danne en anden Regering. Da det skete den 5. August, maatte Partiformændene ogsaa betragte det saaledes, at de kunde gaa til deres Partier og forelægge Spørgsmaalet for dem, og jeg vidste, og hørte for Resten nu igen af de Afbrydelser, som det ærede Medlem ikke forstod, at f. Eks. i det socialdemokratiske Parti har Partiformændene refereret Sagen og spurgt om, hvorvidt man ønskede og vilde være med til at tilvejebringe en anden Regering. Det var ikke nogen Sidebemærkning, der blev gjort, saaledes som det ærede Medlem udtrykte sig, i Mødet den 5. August, det var en Udtalelse, der, efter at forskellige Udtalelser var fremkommet, resumerede den hele Stilling og sagde, at saaledes som nu Stillingen var i Danmark, saaledes som nu alting forelaa, kunde og burde dette Spørgsmaal rejses, og Ministeriet rejste det. Og anden Gang rejste Ministeriet efter min Mening, og jeg tror efter adskillige af deres Mening, der var til Stede, Spørgsmaalet den Aften, da et Udvalg sammen med nogle af Ministrene rejste Spørgsmaalet om en Støtte-Erklæring. Da erindrer jeg ogsaa meget godt, hvad det ærede Medlem sagde om et Samlingsministerium. Jeg erindrer tillige, at jeg sagde til ham, at han efter min Mening selv havde været stemt derfor og havde skrevet og talt derfor, i alt Fald skrevet om Muligheden og Ønskeligheden af et Samlingsministerium. Hvortil det ærede Medlem svarede, at det kunde jeg ikke bevise. Da jeg ikke havde alle Nummere af „Tiden“ — jeg plejer ikke at gaa med dem som Bagage eller til Læsning —, kunde jeg intet bevise. Nej, Ministeriet har gjort alt, hvad det paa dette Punkt kunde. Ministeriet har gentagne Gange foreslaaet Undersøgelser og Forhandlinger om denne Sag. Og efter min Mening er Spørgsmaalet blevet afvist af Partierne. Det ærede Medlem har afvist det under den Form, at han siger, at dette er ikke rejst alvorligt overfor det ærede Medlem; Ministeriet maatte paa særegen Maade have tilvejebragt Muligheden for Forhandling. Men Ministeriet kan ikke tilvejebringe Muligheden derfor paa anden Maade end ved at sige: Vi er villige til at trække os tilbage; vil Partierne ikke overveje, om de ønsker en anden Regering. Men det har man ikke paa nogen